

גְּדוּלֵי דוֹרָנוּ:
מֶרֶץ הָרַב קוֹק
וּמִסַּע הַמוֹשָׁבוֹת
סִפּוּר עַל תּוֹרָה, עֲבוּדָה, וְאַהֲבַת ה'
נִשְׁמַחֲפָרֶת אֶת כָּלָנוּ!

הַמִּשְׁבּוֹת בַּגָּלִיל

- הַ"חֲלוּצִים" הַצְעִירִים.
- מִיבָנִים בָּצוּת וְשׁוֹתֵלִים עֲצִים לְכָבוֹד אֶרֶץ ה'.
- כַּפּוֹת יָדִים מִיבָלוֹת וְקִשּׁוֹת.

יְרוּשָׁלַיִם הַקְדוּשָׁה

- רַבָּנִים וְתַלְמִידֵי חֲכָמִים.
- לִוְמָדִים אֶת תּוֹרַת ה' יוֹמָם וְלַיְלָה.
- בְּגָדִים אֲרָכִים שֶׁל שַׁבָּת.

הקרע הכואב:

החלוצים עבדו קשה מאד, אך רבים מהם
התרחקו ושכחו לשמר שבת ומצוות.

אנשים התחילו לכעס. מרחק גדול נוצר בין מי
שלמד את קדשת ה' לבין מי שבונה את הארץ.

**האם עם ישראל יקרע לשנים חלילה?
צריך רחמי שמים!**

ההחלטה של מרן הרב קוק:

"אֶנְחָנוּ לֹא נִשָּׁב וְנִכָּעַס
מִרְחוּק!" אָמַר הָרַב.

"עַם יִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּחָה
אַחַת שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא!
נִלְךְ אֲלֵיהֶם, נָאִיר לָהֶם
פָּנִים, וְנָבִיא לָהֶם אֶת הָאוֹר
שֶׁל הַתּוֹרָה בְּאַהֲבָה."

יֵצְאוּ לַדֶּרֶךְ בַּמַּסִּירוֹת נִפְשׁ!

• **הַנְּסִיעָה:** עגלות עץ רתומות לסוסים.

• **הַקוֹשִׁי:** טריק... טרק... גלגלים קופצים,
ענני אבק צהובים וחם כבד.

• **הַאֲמוּנָה:** הרב קוק ישב בעגלה, למד
תורה בדבקות לה', ולא התלונן אפלו
פעם אחת!

הַמִּפְגֵּשׁ בַּשָּׂדוֹת (מוֹשֶׁבֶת פּוֹרְיָה)

ממולם הגיעו החלוצים, אוֹחֲזִים
קִלְשׁוֹנִים, יְדִיהֶם מִלְּכֻכּוֹת מֵאֲדָמָה
מִרְבַּע עֲבוֹדָה קֶשֶׁה בְּאַרְץ ה'..

מִצַּד אֶחָד יָרְדוּ רַבְנֵי יִשְׂרָאֵל, לְבוּשִׁים
בְּבִגְדִים שְׁחוּרִים, מִלֵּאִים בְּקִדְשָׁהּ.

מַתַּח בְּאֵוִיר... מָה הֵם חוֹשְׁבִים?
אִפְשָׁר הָיָה לְשִׁמְעַ זְבוּב עוֹפֵף בְּאֵוִיר!

הִנֵּה הָרֶבֶנִים!
עֲכָשׂוּ הֵם יִצְעֲקוּ עָלֵינוּ
שֶׁאֲנִחנו חֲטָאִים...

אֲחֵי הַיְקָרִים
וְהַקְדוּשִׁים, כִּמָּה
אֲנִי אוֹהֵב אֶתְכֶם!

קריעת השמים באֵהָבָה

הֶרֶב קוֹק צָעַד קְדִימָה. הוּא לֹא כָעַס! עֵינָיו נִצְצוּ
מִדְמָעוֹת שֶׁל אֶשֶׁר.

הוּא פָּרַשׁ אֶת יָדָיו כְּמוֹ אֲבֹא לִבְנִים שָׁלוֹ:

"אֲחֵי הַיְקָרִים וְהָאֱהוּבִים!" הוּא זֶז זָעַק לַשָּׁמַיִם.

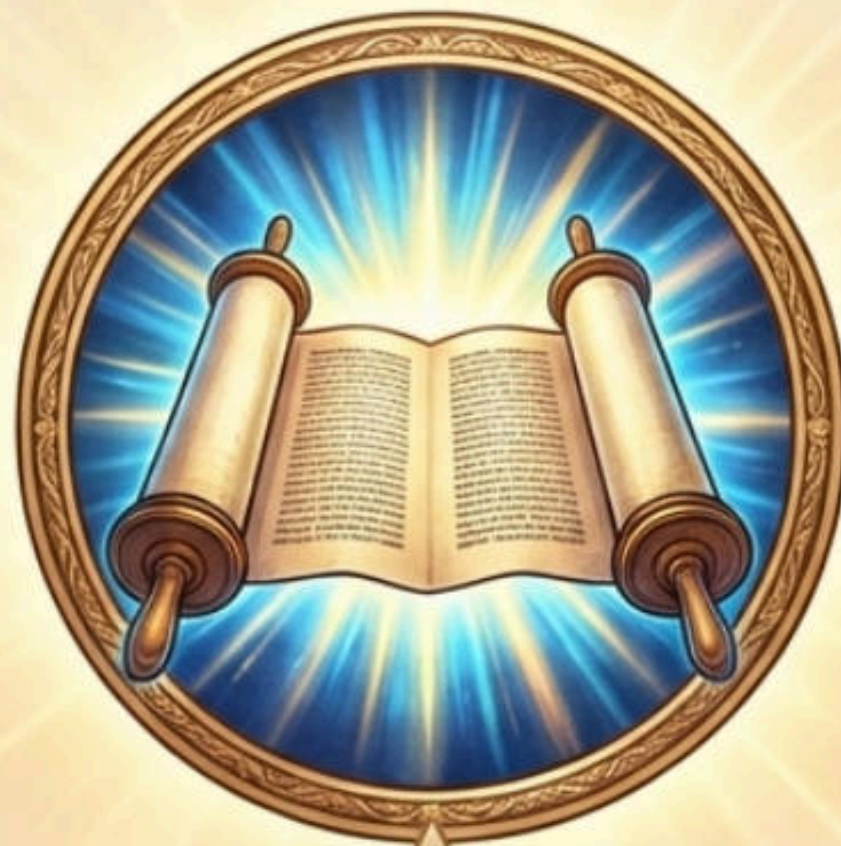

סוד הגוף והנשמה של התורה:

הרב הסביר להם דבר נפלא:

+

=

"אתם – ידיים לכם חזקות!
אתם בונים את הגוף
של ארץ ישראל!"

"אנחנו - באנו לבקש
שתחזרו אל הנשמה
שלכם, תורת ישראל."

גוף (הארץ) + נשמה (תורה) =
עם ישראל השלם
עבור ה'!

הַקֶּרֶחַ הַתְּנִיפִי!

הַחֲלוּצִים הָיוּ בְּהֶלֶם. רַב גָּדוֹל, קָדוֹשׁ עֲלִיוֹן,
מוֹצֵא בָּהֶם דְּבָרִים כָּל כֶּךָ טוֹבִים?

הָרַב קוֹק הוֹשִׁיט אֶת שְׁתֵּי יָדָיו הָעֲדִינּוֹת וְאֶחָז
בְּחִזָּקָה בִּידּוֹ הַמִּיבֶּלֶת שֶׁל אֶחָד הַפּוֹעָלִים.

"בּוֹאוּ אֲחִי, נִרְקוֹד לְכָבוֹד בּוֹרָא עוֹלָם!"

"טהר לבנו לעבדך באמת!"

רבנים וחלוצים שלבו זרועות יחד! הם יצרו מעגל סוער על הסלעים
והבץ. הם שרו לה' בקול עצום שהדהד בהרים.
דמעות של קדשה חזרו להאיר את "הניצוץ היהודי" שבלבם.

סוד החיוך שמקרב

בַּלֵּילָה, סָבִיב הַמְדוּרָה, לַחֵשׁ חֲלוּץ
אֶחָד לָרַב קוֹק:
"רַבִּי... תַּמִּיד חֲשַׁבְנוּ שֶׁהַתּוֹרָה כּוֹעֶסֶת
עָלֵינוּ. הַיּוֹם לַמֶּדְנוּ שֶׁהַתּוֹרָה אוֹהֶבֶת
אוֹתָנוּ. הַחִיוֹךְ שֶׁלָּךְ, הַמַּבֵּט עֵינַיִם
עֵינַיִם הַטּוֹב שֶׁלָּךְ... זֶה מָה
שֶׁחִבֵּר אוֹתָנוּ חֲזָרָה לָהּ."

"מטב שאכשל באהבת חנם מאשר בשנאת חנם!"

הרב ענה לחלוצי: "לפעמים אומרים שאני אוהב יותר מדי אנשים שטועים.
עדיף לאהב את ידי ה' אהבת חנם בלי תנאי. זה הכוח שמתקן את העולם!"

וְמָה אֶתָּנוּ בְּבֵית הַסֵּפֶר?

הָרַב קוֹק הִרְאָה לָנוּ אֶת
הַדֶּרֶךְ שֶׁל תּוֹרַת יִשְׂרָאֵל.

הִרְבֵּה פְעָמִים יֵשׁ יֶלֶד בִּבְתָּה
שֶׁנִּירָאָה וּמִתְנַהֵג אַחֲרַת, אוֹ
אֶפְלוּ מִפְרִיעַ לָנוּ.

הֵי־צָר אוֹמֵר לָנוּ: "תִּכְעָסוּ
עָלֵינוּ! אַל תִּשְׁחָקוּ אֵתוֹ!"

אֶךְ מָה הָרַב קוֹק הָיָה עוֹשֶׂה?

מְשִׁימַת הָאֹר שֶׁל תְּלִמִּידֵי הָרַב קוֹק:

מָחָר בַּבֶּקֶר, כְּשֶׁתִּפְגְּשׁוּ יֶלֶד שְׁקֵשָׁה
לָכֶם אֹתוֹ – תַּעֲצְרוּ שְׁנִיָּיה!

1. תִּזְכְּרוּ שְׁגָם בּוֹ יֵשׁ נִיצוֹץ אֱלֹקִי קָדוֹשׁ.

2. מִצְאוּ בּוֹ מִשְׁהוֹ אֶחָד טוֹב!

3. חִיכוּ אֵלָיו וְתוֹשִׁיטוּ לוֹ יָד שֶׁל חֲבֵרוֹת.

דִּוְקָא הָאֲהָבָה הַזֹּאת הִיא שֶׁתַּעֲשֶׂה
לָהּ אֶת הַנִּחַת הַכִּי גְדוֹלָה בְּעוֹלָם!

